

M A G Y A R K U R I R.

Indult Bécsből, Pénteken, Februárius' 9-dikén, 1827.

Franciaország.

A' Pairkamarában Jan. 19-dikén a' Gróf Montlosier, Jesuiták ellen intéztetett beszédének megczáfolására a' következő megjegyzéseket is felhordtta egyebek között az Egyházi és Tanulási dolgokra ügyelő Minister: — „

„Már most azon vádakról szollok, mellyek a' Jesuiták ellen felhordattak. Azt mondják, hogy az ő moráljok (erköltsiség) nagyon feslett volna, az az, hogy köztök, most igen komor, majd igen nyájas Casuisták találatnának, hogy, mint kedvek tartja most egyiknek majd a' másiknak segedelmével éljenek az elméken való uralkodásban, a'-szerént, mint minden embereknek kedveket találhatják. —

„Valósággal találtattak, Uraim, a' Jesuiták között olly kényes Casuisták, kik a' Virtus' ösvényeit az által gondolták kiegyengetelni, hogy azokat, a'-mennyiben tsak lehetséges volt, az Evangyeliumi szentséges tisztasággal 's az emberi természetnek gyengeségeivel 's rendetlen indulataival össze békéltetni iparkodnának. Ezért mondtak ítéletet az ő fejekre a' szent Szék és a' Frantzia Papság. Hanem, ha igazak akarunk lenni, tsakugyan meg kell vallanunk, hogy ez a' lágy tetsziseség (magahedveltetés) nem volt tulajdonos Charakter a' Jesuitákban; hogy egy kárhözváltásra méltó Theológus mellett huszan, ugyan azon társaságban találtattak, kik nem voltak ollyanok; hogy ezen lágy tetsziseségnek egygyik legnagyobb ellenzője az ő Ge-

nerálissok Thyrsus Gonzales volt, mellyért ötlet 1700-ben, a' Papságnak egy községes ülésében, Bossuet is megditsérte. Szükségesnek tartom továbbá azt is megjegyezni, hogy azon Jesuiták, kik a' Lettres-provinciales által bigunyoltattak, nem Frantziák voltak. Volt-e valaha a' világon egy keményebb erköltsi Prédikátor, mint Bourdouloue? 's melly sok tagjai ezen Szerzetnek nem követték az ő példáját, mint Papi Orátorok!

„Általában vévén, melly kevésse gondoltatható az, hogy a' Szerzetnek e' világ' minden részeire széllyel oszlattatott 20,000 tagjai, mind részes társai volnának annak a' rút özszeesküvésnek, melly oda czélozna, hogy a' Keresztyén erköltsi tudománynak Szentsége, feltett czélzással úgy megalatsonyittassék, hogy magát mindenkinek kívánságaihoz alkalmaztassa. Így tehát ezek a' büntelen, tudós, kötelességeikben híven eljáró emberek, nem egyebek, hanem egy zshiványok és gazemberek' gyülekezete voltak, melly arra törekedett, hogy a' közönséges erköltsiségnek, alapos systema szerént alája ásson, 's azzal, a' mi egy Keresztyéneklegszentebb, leggyalázatosabb játékot üzzön. Ha valami ezen vádoltatott Társaságnak ártatlanságát mutathatja, valósággal ezen vádoltatásnak bámító tsudállatossága az, a' mi azt kétségen kívül valóvá teheti.

„Továbbá azzal vádoltatnak a' Jesuiták, hogy nyilván való módon emez Ultramontanizmusi tudományt prédikálják, melly által a' Pápanak Supre-

)(

matiaja megesmértetik, sőt a melybe az a világi hatalom is befoglaltatik, melly őtet a Koronák Ítélobírájokká és Urokká teszi.

„Úgy vagyon Uraim, a Pápanak ezen Suprematiáját, kivált más nemzeteknél tanították a Jesuiták. De azt a Jesuitáknak felálltatása előtt is, már 400 esztendőknél régebben, elterjedve hitték Európában. Ezen hit a tizenegyedik században kemény lábbon állott: a Szent Ignátz tanítványai pedig csak a 16 dik században állottak elé. Ezen tudomány (a Pápa Suprematiája) egy véres fejtelenség kebeléből szármozván, mint kitsapongó képzelődés, az elnyomatott népek elméjének szüleménye vala, melly népek szükséges képpen ott kerestek magoknak menedék helytet, a hol leg több tudomány és virtus mellett hatalmat is legnagyobbat láttak lenni, tudniillik a Romai Pápanál, kinek erőt is jó szívvel tulajdonítottak olyant, a milyennel magok nem birtak. A Jesuiták ezen vélekedést már erős lábbon állva találák; ők csak a folyamatot követték. Ide tesszem, hogy az XVI-dik és XVII dik századok béli Jesuiták a Frantzia gondolkodási alapokhoz hűségeseeknek lenni bizonyították magokat, melynek megmutatására én az 1681-dik, 1686-dik, 1713-dik, 1759-dik, és 1761-dik esztendőkből, hiteles bizonyító írásokat hordhatnék-fel. —

„Azzal vádolják továbbá a Jesuitákat, hogy a Király-gyilkolás irtóztató tudományának nagy követőji légyenek. —

„Meghatározva elmondhatjuk azt, hogy ezen tudománynak nem ők voltak a felalálói. Minelötte azt Máriana nevű Spanyol, világ elejibe hozta volna, azt már a Constánzi Concilium egy Petít János nevű Doktornak személlében, kárhözatra ítélte vala. És azt is szükség megjegyezni, hogy ezen tudománynak a Szerzet Generálisa, Aquaviva, egy Hátározásban, mellyet még ma is mindenek

olvashatnak, forma szerént ellene mondott. —

„Hátár nélkül való uralkodás szomjuzással és nagyravágyással is vádolják a Jesuitákat. —

„Az ő úgy nevezett ditsősség-szomjuzások csak buzgóság szomjuzása vala. Fontoljátok-meg azt a sok jót, melly a Jesuiták által szerzetetett. Fordittások elmeleket azon nevezetes könyvírókra, kiket ezen társaság Frantzia Országnak adott, vagy a kik ennek Oskolájiban formáltattak. Vessétek szeméiteket azon egész országokra, mellyeket ez a társaság a magok alkalmas volta, izradozása, sőt vérenek ontása által is nyert a ti kereskedeteknek; emlékezzetek az öli Kanadai, Paraguaybéli, Chinai tsudákkal tellyes Misziójikrol — s meglátjátok, hogy azok a kevés roszzak, mellyekkel a Philosophusok őket gyalázhatják, azokat a sok szolgálatokat, mellyeket ők a Keresztyén társaságnak tettek, fel nem érik. —

„De, ha nem olly bünösök a Jesuiták mint irattatik, hogyan történt, hogy ők az Univeritásokat, az egyéb minden Papi-rendeket, a Tisztikarokat, a sok tudós könyvírókat, a Fejedelmeket, sőt még a Szent Széket is, melly őket elnyomta, illy nagyon felingerelhették magok ellen? Hogyan gyűjthették a magok fejeik felett össze azt a sok terhes-fellegzetet, a melly őket végezetre a földhöz verte? —

„Én pedig részemről azt kérdem, hogy, ha olly vétkesek voltak a Jesuiták, mint mondatik, hogyan érdemelhették és nyerhették-meg két Századoknak lefolyta alatt illy sok Pápa'knak, a Püspökök sokkal nagyobb részének, illy sok Fejedelmeknek, illy sok Tisztikaroknak, egy Thounek, Seguiernek, Molének, Lemoignonnak, és sok másoknak tiszteletjeket? —

„Miért hogy a Közönséges Rendek, 1614-ben és 1615-ben, olly nagyon ditsérték a Jesuitákat s olly kívánságot nyilat

kozottak róluk nézve, hogy vajha ők a Religiónak, az erköltsiségnek, 's a' nevelésnek jóvára számosodnának! —

„Hogyan történt, hogy a' Frantzia Parlamentomok olly gyakran írtak a' magok jegyző könyveikbe Pátensleveleket ezen társaság' Colégyomainak helyreállittatására nézve. —

„Hogyan történt, hogy olly papi személyek; mint Fenelon és Boszszuet, ezen társaságnak intézeteit és szolgálatait magasztalták, 's miért hogy 1761-ben 40 Püspökök, kiktől XV-dik Lajos tanácsot kérdett, azon négy kérdésekre, mallyek a' Jésuiták eránt elejikke terjesztettek, legnagyobb vigyázással való feleleteket adtak? —

„Végezetre hogyan történhetett, hogy a' szent emlékezetű VII-dik Pius Pápa, minnekutánna alig hogy szabadságát vissza kapta vala, úgy ítélte, hogy néki, mint Bullájában ki fejezte, majd az egész Keresztyén világ ohajtására, ezen Szerzetet vissza kellessék állítani?“

A' Párisi íróknak mindennapi igen mérész elvetemedéseik között ezeket hordja-fel a' Párisi Csillag a' maga legújabb darabjában:

Az Aristarque' egyik volt írója azért adott Kérelmet a' Követek kamarájá' elejibe, hogy engedessék meg néki az Igasság' Ministerét Peyronnet urat, Törvényszék' elejibe czitáltatni, azért, hogy ezen Ujságnak Felelő Redaktorát megbántotta.

Sarran nevű úr azért folyamodott kérelemmel a' Pairkamara' elejibe, hogy ez kérje a' Királyt, hogy oszlassa el a' Követek' kamaráját. — Harmadik a' Lyoni Választó Gyűlésnek az a' Kérelme, hogy a' Király büntettesse-meg azt a' Ministert, ki a' nyomtatási szabadság' megszorittatását illető törvény jóvállatnak a' Szerzője volt.

A' Párisi Kereskedől' társasága is meghatározta, hogy Kérelmet adjon-bé ezen törvényjóvállat ellen.

Portugallia és Spanyol Ország.

Azon Spanyol seregek, mellyek Portugallianak határai mellett vigyázó hadi línéát formáltak, újabban kemény parancsolatot vettek, hogy legkeményebb hadi fenytéket tartsanak, azon Portugallusokat, kik a' Spanyol határra által találának lépni, fegyvereikből tüstént' vetkeztessék ki, 's mint már régebben is megparancsoltatott, küldjék az Ország' belső részeire a' határszélektől 60 mértföldnyi távolságra.

A' Csillag Párisban egy Madrid-ból Jan. 21-dikén indult levél szerent jentli, hogy Generális Longa az O-Kastilii Fő Kapitány, Generális Fleures a' Ciudad-Rodrigói Kormányozó, 's Lorente nevű Brigadíros a' Principe' Regement-jének Oberstere, hadi ítélőszék' elejibe állittattak, azért, hogy a' Portugalliai Insurgensek eránt elejikke adatott rendelkezésekhez nem tartották magokat, azokat által hágták.

Két napok óta egyik Ujságban se olvassuk, hogy a' Quotidienne azt mutogatná, hogy az Insurgensek nem verettettek-meg és hogy még most is előre nyomulnak Lisbona felé: de ellenben olvassuk azt, talám tíz fele fordítások szerent is a' Csillagban és a' Lisbonai ujságokban is, hogy a' Constitutziósok nagyon nyomni és szorongatni kezdték a' Marqui Chaves és Magesse' seregeiket. —

S. Sebastianból így írnak Jan. 11-dikén: — „A' Constitutzió' Portugallus ellenségeinek ügye, kétségbeeséshez hasonlító módon áll. Beszéli, hogy Marqui Chaves úgy megverték a' Constitutziósok, hogy egészen a' határszélelég vissza vonni kéntelenített seregeit, 's úgy látszik,

hogy kéntelen leszen mindenestől fogva egészen a Spanyol földre által menni, mihent még egyszer réá ütnek a Constitútiósok. Hanem mások úgy gondolkoznak, hogy a Generális Silveira (Marqui Caneilhás) plánuma, a ki ezen egész Insurrekziónak feje és igazgatója, nem az, hogy Spanyol országba vissza fussanak, hanem, hogy az egész Insurgens ármáda apró csapatokra oszolván, ezek magokat a hegyek közé vegyék 's éppen olly Guerilla-hadat folytassanak, mint a Spanyolok folytattak Nápoléon ellen. (Gen. Silveira, a Marqui Chavesné testvér bátyja). —

Lisbonából Jan. 6-dikán: — „Marqui Chaves tellyes vissza-futásban foglalatokodik. Azt már, mint gondolom, előbb is jelentettem, hogy Viseut is elhagytak az Insurgensek. Acerédó, Claudino, és Villa-Flor minden orejket öszszetsatolva dolgoznak, 's minden tekintetek ollyanok, hogy az insurgálás' ügye, fogytán kezd lenni. Ha az Insurgenseket a Spanyolok's mások nem segítették volna, a Portugallus nemzet megkíméllődött volna attól a motsoktól, hogy külső Nemzetnek segedelmé által szabadíttassék-meg az Insurrekziótól.

Lisbonából Jan. 13-dikán: — „Itt az Insurgensek' megverettetésének bővebb körülállásai még nem hirdettettek-ki; de a' történet summa szerént igaz.“ — Jan. 14-dikén: — „Beszéllek, hogy a' Britannus sereg is meg akarják támodni az Insurgenseket. Hanem e' talám tsak fenyegetődzés inkább, mint valóságos akarat. Azon Insurgenseknek száma, kik a' megverettes után a' Villa-Flor' részére által állottak, 3—4 százra tétetik. Marschal Beresford vissza készül indulni Angliába.

Lisbonából Jan. 13-dikán: — Ma már az Udvari újságban is jelentetik az Insurgenseknek Villa-Flor által történt megverettetése a' Coruche-da-Beira körül

lévő hegyek között; a' verekedés vakmerő volt; Jan. 9-dikén délutáni 1 órától egészen estvig tartott. Az Insurgensek azért vallottak illy sok kárt, hogy nagyon rossz állásba helyeztették volt magokat, a' hol folytában kitétetve voltak a' Constitútiósok ágyú-tüzinék.

Egy, ugyan Lisbonából Jan. 13-dikán indult levélben olvassuk továbbá, hogy a' 4-dik és 10-dik számú Anglus gyalog Regimentek onnét úthoz készütek Villa-Franka felé, a' melly öt mérífföldnyire esik Lisbonától, de, mint gondólták, ez az előre-nyomulása az Anglus seregnek nem egyébre nézve fogna történni, hanem tsak, hogy a' több érkezendő seregnek helyet adjanak.

Török és Görög Tudósítások.

Most nagyon elkéstek a' Konstan-czinápolyi tudósítások. Tsak most érkeztek-meg a' már Jan. 12-dikén útnak indult levelek, a' mellyek közzül e'-képpen beszél az egyik Athéne városának az ostrom alól mondatott feloldoztatásáról: „

„Ámbár olly hírek repültek vala széllyel bizonyos idő előtt, hogy a' Törökök ezen város' fellegvárának ostromlását félbe szakasztották volna. Azonban úgy kezd felvilágosodni a' dolog, és ezt bizonyítja a' Görög Országi Közöséges Újságnak (új szerént) Déc. 16-dikán kijött darabja is, hogy még ekkor, az az December közepéig, még nem valóságosult volt meg Athéne Akropolisának az ostrom alól való tellyes feloldoztatása; ámbár tellyes igazság volt az, hogy Reschid a' Sersakier, részint az eleségnek megfogyatkozása miatt, részint pedig azért, hogy Generális Karaiskaki a' régi Eleüsiből, melynek most Lesina a' neve, Dobrena felé kezdvén nyomulni, e'-szerént a' Törökármádának a' szárnyát fenyegette — seregnek egy részét Livadia és Szalóna felé útnak

indította: hanem még ekkor Athénében is csakugyan hagyott hátra annyi Török sereget, hogy az Akropolisi Görög őrző sereget szemmel tarthassa, de nem annyit, hogy ezen várat szorosán békerítve tartassa, mellyet nyilvánossággal ki lehet abból hozni, hogy az Aeginából Dec. 9-dikén indult tudósítások szerint, Görög vezér Makrijani olly szerentsés volt, hogy 7 lovasokkal a várból kitsapván, a Török lineán által rontott 's azolta Aeginába is megérkezett; és hogy Oberst Fabvier, a ki Dec. 10-dikén Methanában egy Ipsarai hadi hájóra felült és 14-dikre virradó éjjel az Athénei partokra a három tornyokhoz kiszállott vala, 500 emberekkel, egy puskaorból álló szállítvánnyal, úgy bément Akropolisba, hogy senki útjába nem állott.

„Azon időben, mikor a Seraskier sergeinek nagyobb részével még Athénében és ezen környéken tanyázott és mikor Akropolist még annak módja szerint ostromlotta, a Görögök az ő háta megett már nagy készüléteket tettek olly czéllal, hogy ötet majd későbbre jó következással meglephessék, olly módon, hogy az ő iparkodásoknak következáse Attikára is kiterjedjen. Az ő munkálodásaik közé tartozott, hogy Karatasó, némelly ide-amoda kitsapó csoportokkal, minekutánna magát a Koletti és Bouter vezérlése alatt a tengeri vidékekről Skiatho és Skopolo nevű szigetekre összegyülekezett tsapatokkal öszszetsatolta, a Negropontével általellenben lévő Keleti-partokról Talandó és Livadián által, Thébe és Athéne felé elenyomúlt; míg az alatt egy más sokkal nagyobb számú Görög sereg a Karaiskaki vezérlése alatt, a Nyugoti partokról nyomúlt ugyan azon pont felé előre.

„A Talandó felől jövő expeditciónak azonközben nem lett szerentsés rezultátuma, melynek a lett következáse, hogy Reschid időt nyert arra, hogy a Gö-

rögök' elejibe meglehetősen számú armádát állithasson-ki, minekutánna a Negroponti Omer Basa is kedvező fordulásokat tett reá nézve. De nem illy szerentsés vala a Seraskier Napnyugot felé, mint hogy az Attika' Észak-nyugoti határain találtató hegyi lakosok, látván, hogy az Albániai sergeknek egy része hazájába vissza takarodott, lábra állottak 's magokat Karaiskával Rachovánál Livadia és Szalóna között öszsze tsatolták, 's a Reschid sergeire, mellyek itt a Kiaja által vezéreltettek, néhány versben rájuk ütöttek, 's az ő részekén volt a győzelem, 's az itt említett Kiaja midőn a Görögök' hadi lineáján által akart vágni, elesett. E történt Dec. 6-dikán.

„A Törökök' vesztesége ezen verekedésben, a Görög újságokban kijött tudósítások, 13 száz emberre teszik, 's ezen tsatát általjában véve a legfényesebbek közé számlálják; a Törökök részén lévő tudósítások ellenben, azt erősítvén, hogy ők hiteles kütfőből beszéllnek, 100-nálkevéssel teszik többre az ő veszteséket. Azt is erősítik a Törökökkel tartó írók, hogy azok a tsaták, mellyeket itt a Görög újságok, mint ütközetekeket úgy rajzolnak-le, nem egyebek voltak, hanem tsak holmi apróság öszszetsapások. —

„Hancem ezt ennyibe hagyván, nem lehet azt meg nem vallanunk, a mi már az Aeginából mostanság Smirnába érkezett levelek által is megvalóságosított, hogy a Lepantói öböltől Északra lakozó hegyi népeknek, megnevezve az Agrafa és Kápenissi nevű vidékekeknek, ezen újabb felkelése, a Görögöknek kedvező környülálás, azért, hogy ezen népek, mellyekről a Törökök eddig azt gondolták, hogy nékiek már egészen meghodóltak, olly gáta tehetnek hátulról az Akropolist ostromolni akaró Török armádának, hogy utoljára az egész ostromból, semmi se foglenni; mivelhogy a Törökök tsak akkor

foghatnának néminémű bátorsággal Akropolis' ostromlásához ismét hozzá, ha a hátok megett fekvő Török tartományokkal szabad vagy kinyílt közösülések lehetne. E pedig most egészen ketté vágatott az Agraffai és Karpenissi nevű vidékeknek újabb felkelése által.

„Moreán semmi ujság nem történt mostanság; mint ha tsupa fegyverszűnés volna, olly nagy halgatás van; Ibrahim Modonban halgat tsendesen. Nem is gondolják, hogy mostanság valami újítást tegyen. Szebb és kedvezőbb időket vár.

„AEGINA szigetén a' múlt November' végén az Elölű ők a' két Országló Biztoságok' tagjaikkal 's a' Nemzeti Gyűlésnek is némelly tagjaival egyetemben öszsze-gyülekezve várokozniak, a' nélkül, hogy tanátskozásaikat mind ez ideig is kinyitották volna, melynek azt az okát írják, hogy a' Hydrai és Speziai Követek Kolokotroni, Deligianni és több mások, nem akarnak Aeginán lakni.

„Az Aeginán tartózkodó Végrehajtó Biztoság múlt November' 29-dikén nem tsak hogy kemény parantsolatot adott ki az idegen nemzetek' hajójának a' Görög tengeren való kiprédáltatása ellen, hanem még a' Neutrális Hatalmasságokat is meghívta, hogy hadi hajójik által ők is iparkodjanak gátat tenni a' tengeri ragadozásoknak: azonban mind e' mellett is olly nagy divatjában van most is ez a' veszedelmes ragadozás a' Görög tengereken, hogy talám soha sem folytattatott irgalmatlanabban. Bizonyos tudósításokból lehetett tudni, hogy Kándiánál 16, az Archipelágus' egyéb öbleiben pedig még több e'féle ragadozó hajók olálkodnak a' ragadoomány után.

„A' Török Császár legkissebbé se tágitja elkezdett újításainak folytatását. Minden Török férjfiak, idősök, ifjak, laistromba ícattatnak, mellyet, mint gondolni le-

het, részint az új módi rekrutázásra, részint az adózásra nézve tselekesznek.

A m é r i k a.

Némelly jelességek a' Buenos-Ayresi lakosokról 's életék' módjának különösségekről:—

Miers nevű útas, ki familiájával együtt tette a' LaPlátai vidékeken ezen útozást, így ír-le egy dél-ebédet Buenos-Ayresben: — „En a' hozzám tartozókkal elől az asztal' végén egymás mellett ültünk, mint a' Spanyoloknál közöségesen ülni szoktak a' Vendégek. Három Szeretsenrab-szolgáló-leányok szolgáltak az asztal körül. Valami 20 tálételből állott az ebéd, mellyeket egymás után hoztak-fel a' szolgáló Leányok. Volt kenyér és metélt leves, főtt és pörkölt hús több féle, borjú-sült, e' mellett saláta, olajban főtt zöldség 's egyebek.

„Ezeket elköltvén, az egyik szolgáló rövid imádságot mondott-el, melly után a' gyümöls-fogást hozták-fel, a' mellyek közt sok érett fige, hajatlan vagy szőretlen baratzk, alma, körtve 's egyebek találtattak. Az ital tsak vízből állott. Végezetre egy mozdó tálat hoztak-fel, mellyet mindeneknek oda tartottak, hogy mossa-meg a' kezeit. Ennyiből állott az ebédkezés. —

„A' kézművesek itt sokkal bajosabban élhetnek mint Angliában, ámbár itt sokkal többet keresnek mint ott. De itt minden élelem drágább. A' béresszállások is, ámbár semmi házi butor nem találtatik benne, még is felettébb drágák, pedig minden rüt féreggel tele vagynak. A' marjorság' húsának itt nagyon rosz ize van, mert nyers hussal tartják. Azt írja Head nevű Kapitány, hogy látott tyukokat dögölt lóbol kijöni. A' sertések is eszik a' nyers hust. A' marha-hús magában oltsó, hanem mint hogy a' tűzi fa, bors, só, kenyér, víz, 's egyéb oda tartozók nagyon

drágák, ennek az a következése, hogy a hús is drága főve.

„A rubázat 80 per Centel drágább, mint Angliában, melyre nézve az Anglosok már minden féle spekulációnkat megpróbáltak, még némely furtsákat is. Némelyek látván, hogy melly sok szép tehenek és legelőik találtassanak itt, 's hogy a kenyer mellett vaj még sints, úgy gondolkodtak, hogy jó lenne itt Írós-vaj-társaságokat felállítani, mert abból jó nyereség fogna lenni. Tehát Angliába írván kevés hónapok alatt egy Skotziai, Vaj-tsinálás-hoz értő leányokkal terhelt, egész hajó, érkezett-meg a Buenos-Ayresi kikötőhely-be. De itt még ezek is véletlen akadályokra találtak. A tehenek itt nem olyan jámborok, mint Skotziában, hanem félénkek, szilajok, a fejest nem állják, úgy hogy a szegény Skotziai leányok közelíteni is alig mertek hozzájuk, hanem még ezen tsak segítettek a parasztok az által, hogy szíjjakkal meglötötték a tehenek lábait 's ezek osztán szelidebbé lévén, nem soká minden börtök tele voltak téjjel vajjal. Hanem illy sok fáradozásnak se lett valami nagy jó a következése, mint hogy az oda való vajnak nem sok hasznát lehetett venni, azért, hogy hamar romlik, nem tartós, 's a mi még nagyobb a Buenos-Ayresi lakosok inkább kapnak az olajon, mint a vajon.

Igen különös szokás itt az, hogy az utzákon ritkaság gyalog embert látni; egymás meglátására is lóháton járnak az emberek; bévásárlani hasonlóképpen Minden kovás, áts, és kőműves mesterembernek van minden napi lova, mellyen munkára kilovagol, 's vasárnapi lova, a melynek tsak innepnapokon veszi hasznát. Még a koldúsok is lóháton járnak kódulni.

A közeli M, Kurírban a 81. lapon, hol a zászlóról van szó, illy igazást kell ten-

ni: „A Respublika Zászlaja világos-kék mezőnek közepén, egy fehér Csillag.

B é c s.

Itt a nagy hóra, hideg is nagy éstartós következett, úgy hogy nekünk néhány napok óta valószínű jó telünk van.

A Brüni Ujság illy ritka, természeti jelenésről ír: — A Troppau kerületben Wagstadt mellett azt vették észre ezen város lakosai, hogy egy szomszéd szántóföldön és mezőn az ő házaik mellett tenyérnyi magasságú dombokok látszanak, mellyeknek ott addig semmi jele nem volt, 's a mellyek lassanként mind magassadni látszottak. Jan. 2-dikán már az út is emelkedni látszott; de nem is igen ügyeltek a tűneményre mind addig, míg Jan. 11-dikén éjjel, a földnek jó nagy megrázkodása után, a mezőnek nagy része a többtől elválván megindult, úgy hogy a mozdulatlan maradott és a megindult részek között néhány ölnyi széles és mély nyílás lett, 's a megindult föld annyira lesukant, hogy alább néhány öl magasságú dombot tsinált; egy tsürt és egy pajtát felfordított, egy hártsfát pedig olly módon levitt a hátán, hogy semmi változást nem okozott annak egyenes fennállásán.

Az ahoz értőnek hozzá vetése szerint 2990 négy-szegletű ölet teszen a helyéről 7 láb mélységre alább roskadt földtest.

A pénzfolyamat Februárius' 8-dikán; közép árr:

A Státus' 5 p. Centes Obligáziói	88 19/32
Az 1820-béli sorsosok,	159 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	118 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligáziói,	44 3/4 forint kelték, mind C. ben.

A' Bankó Aktziák keltek 1070 forinton.
Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony Febr. 6-dikán. — Az e' hónap' 3-dikán tartatott 178-dik Országos ülésben a' Mánások a' Correlatiókat illető Felelő Izenetet vették-fel tanátskozással, s azután egy Követség által, Szószolló lévén a' Besztertzebányai Püspök Úr, a' Rendekhez vissza küldötték.

Azután a' Rendek az ő Királyi Felségéhez készített szerentséltető Felírást küldötték-el a' Mánások' Táblájához egy erre kirendelt Követség és Szószolló, Fő T. Dellinger Nagy Váradi Kánonok Úr által, mellyet ezen Tábla tellyesen helybe hagyván; azután az Ország' terhei, az Universitas' függetlenségére, a' Tanulási állapotra, s a' Dohánytermesztésre nézve, Diktaturára adattak. — A' Rendek' Táblájánál a' Nehézségek' további pontjai vétettek tanátskozás alá egész a' Vármegye' Tiszti-székek újittatásáig.

A' 4 dikben és 5-dikben tartatott Kerületi ülésekben Válosz készítettett a' Mánásoknak a' Correlatiókról tett Felelő-Izenetekre.

Nádorispány Ó Cs. Fő Herczegsége Bétsből e' h. 2-dikán jó egészségben vissza érkezett Posonyba.

Budán a' Királyi Magyar Pensiós Intézet e' folyó esztendőben Jan. 28-kán tartotta szokott ülését, Nagyságos Nyitrai Mátyás Úrnak, a' M. Kir. Helytartó Tanátsossának, és a' Tudományok Commissiója' Előülői Helytartójának előlélese alatt; melyben kiváltképpen, és legelőször végbe ment Holtse Kazimir Agoston Úrnak, a' Kir. Magyar Udvari Ka-

maránál volt Számrevő Tisztség' Tanátsossának, most nyugodalomban élőnek, mind egykor ezen Magyar Pensiós Intézet' Szerzőjének megtsiszteltetése; minthogy Ó Csász. Kir. Felsége néki kegyelmesen nagyobb nemű Arany Érdem-pénzt függővel és pántlikával méltóztatott rendelni. Ezen Felséges Kegyelemnek által adatása előtt a' felyebb tisztelt Királyi Tanátsos és Előülői Úr az Intézet' Deputatiojához, és annak egybe gyűlt számos tagjaihoz jeles innepi beszédet tartott, melyben Holtse Kazimir Agoston Úrnak igen fontos érdemét érzékenyen előadta. —

Az után kezdődött az Intézet Deputatiojának rendszerént való ülése, melyben a' tisztelt Szerző Úr is jelen volt, a' ki már most pensión vagyon. A' közhasznú Intézetnek, mint az ő fáradságai jutalmának foganatját vigasztaló, s megnyugtató örömmel hallotta, hogy ezen Intézetbe, kezdetétől fogva 1575-man írták be magokat, és a' meg holtak' és pensióban lévők számát lehúzáván, most is, ú. m. a' folyó 1827-dik esztendőben Jan. 28-kán valóságos fizető tagok vannak 1115. Az Intézetnek tőkepenze pedig áll 466,473 for. 51 krajczárból. Az Intézet' fundusából mostanság törvények szerént járó pensiókat per 100, 150, 200, 300, és 400 forintban húznak, 19 szolgálatra elégtelenné lett előbbi tagok; 153 Özvegyek, és atya's anyanélkül maradott 55 árvák. — Az Intézetnek ezen állapotja mind a' tagolnak tudomására, mind a' közönség' figyelmének gerjesztésére olly meg jegyzéssel közölték, hogy azok, kik ezen Intézetbe még a' folyó 1827-ben Jan. 1-ső napjától fogva lépni kívánnának, az ő kinyilatkoztatásait Keresztelő leveleikkel és a' meglívátató Orvosi bizonyossággal Budára az Intézet' Directiojához beküldjék.